

prima instanță: R.Pulbere
instanța de apel: N.Vascan, E.Fistican, V.Negru

dosarul nr.2rac-213/17

ÎNCHEIERE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadî
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „S-Club”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Martom-Prod” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „S-Club”, privind încasarea datoriei, penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Martom-Prod”, s-a casat parțial hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 06 aprilie 2016, în partea respingerii cerinței de încasare a penalității și în această parte s-a emis o nouă hotărâre, de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Martom-Prod”, privind încasarea penalității, în rest, cu menținerea hotărârii primei instanțe,

c o n s t a t ă :

La 06 iulie 2015, SRL „Martom-Prod” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „S-Club” cu privire la încasarea datoriei, penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii societatea a indicat că, conform contractelor-comandă a prestat SRL „S-Club” servicii de transport pe ruta Croația - Moldova, fapt confirmat prin scrisorile de transport internațional CMR nr. 014349 și CMR nr. 5003381 și prin actele de îndeplinire a serviciilor nr. W12650194 din 02 martie 2015 și nr. W12650199 din 17 martie 2015, în acest sens fiind eliberată factura fiscală seria WI nr. 2650194 din 02 martie 2015 în mărime de 28 915.18 lei, și respectiv, factura fiscală seria WI nr. 2650199 din 17 martie 2015 în mărime de 27 096.44 lei.

Totodată, susține reclamantul că, conform contractelor-comandă, a prestat pârâtului servicii de transport pe ruta Moldova - Bosnia Herțegovina, fapt confirmat prin scrisorile de transport internațional CMR, prin actele de îndeplinire a serviciilor nr. WI2650212 din 18 martie 2015, nr. WI2650213 din 04 aprilie 2015, nr. WI2650214 din 20 aprilie 2015 și nr. WI2650233 din 01 mai 2015, fiind eliberate facturile fiscale seria WI nr. 2650212 din 18 martie 2015 în mărime de 27 244.28 lei, seria WI nr. 2650213 din 04 aprilie 2015 în mărime de 29 190.30 lei, seria WI nr. 2650214 din 20 aprilie 2015 în mărime de 29 016.15 lei, și respectiv, seria WI nr. 2650233 din 01 mai 2015 în mărime de 27 833,96 lei.

Indică SRL „Martom-Prod” că, pentru serviciile prestate SRL „S-Club” urma să achite costul fiecărei comenzi în termen de 15 zile după descărcare și întocmirea actelor de îndeplinire a serviciilor, obligație ce nu a fost respectată, astfel încât la 30 iunie 2015 a acumulat o datorie în mărime de 147 096.44 lei.

Iar, conform pct. 9 din contractele – comandă, în caz de reținere a plății pentru efectuarea serviciilor de transport, pârâtul urmează să achite reclamantei o penalitate în mărime de 0,5% din suma datoriilor pentru fiecare zi de întârziere.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, SRL „Martom-Prod” la 10 iunie 2015 s-a adresat pârâtului cu pretenție, privind achitarea în termen de 3 zile a sumei de 159 608.55 lei și penalitatea de întârziere în mărime de 47 882,56 lei, care a fost recepționată la 16 iunie 2015, însă pretenția a rămas nesoluționată.

Solicită încasarea de la SRL „S-Club” a datoriei în mărime de 147 096.44 lei, a penalității în mărime de 79 432.07 lei, a taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 7 517 lei, iar în total suma de 226 528.51 lei.

Pe parcursul examinării pricinii, reprezentantul SRL „Martom-Prod”, Mardari Vladimir, împuternicit în baza procurii nr.0114 din 10 septembrie 2014, prin cererea din 25 ianuarie 2016, a renunțat la acțiune, în partea ce ține de încasarea datoriei, motivând că, pârâtul a achitat datoria în mărime de 147 096.44 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 25 ianuarie 2016 s-a dispus admiterea renunțului reprezentantului reclamantului, Mardari Vladimir la pretenția privind încasarea datoriei, cu încetarea procesul în partea respectivă (f.d. 64).

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 06 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la SRL „S-Club” în beneficiul SRL „Martom-Prod” cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 4 412,89 lei. În rest, cererea de chemare în judecată în partea încasării penalităților a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, SRL „Martom-Prod” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016 s-a admis apelul declarat de SRL „Martom-Prod”, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 06 aprilie 2016, în partea respingerii cerinței de încasare a penalității și în această

parte s-a emis o nouă hotărâre, de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Martom-Prod” privind încasarea penalității. S-a încasat de la SRL „S-Club” în beneficiul SRL „Martom-Prod” cu titlu de penalitate suma de 79 432.07 lei, în rest, cu menținerea hotărârii primei instanțe. S-a încasat de la SRL „S-Club” în beneficiul SRL „Martom-Prod” cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 1 788 lei.

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, la 27 februarie 2017, SRL „S-Club” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 12 octombrie 2016 și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, intimatul ar fi fost îndreptățit să solicite penalitățile începând cu 16 mai 2015 până la 06 iulie 2015, data adresării cu acțiunea în judecată și nu 01 septembrie 2015, iar suma dispusă spre încasare în mărime de 79 432.07 lei, reprezintă o îmbogățire fără justă cauză.

Opinează recurentul că, modul de calcul al penalităților, sub aspectul corectitudinii perioadei de calcul a fost contestat, așadar penalitățile calculate până la 01 septembrie 2015 nu este justificată.

Iar, prejudiciul efectiv suferit nu justifică perceperea unor penalități de întârziere într-un quantum mai mare față de valoarea reală.

În sprijinul poziției exprimate, recurentul a menționat că, instanța de fond, corect a indicat că la materialele cauzei nu se regăsesc calcule exacte a penalităților, astfel, consideră că, instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 624 Cod civil.

Prin referința din 16 mai 2017, SRL „Martom-Prod” a solicitat respingerea recursului declarat de SRL „S-Club” ca fiind inadmisibil, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și depus cu omiterea termenului de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 19 decembrie 2016 (f.d. 105), și având în vedere că la materialele dosarului se regăsește dovada recepționării acesteia de recurent (f.d. 114-115), recursul declarat la 27 februarie 2017, se consideră depus în termen.

Verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „S-Club”, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat

legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „S-Club” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de recurentul SRL „S-Club” în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de

succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „S-Club”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „S-Club”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari